

nosnih vrtlinah ni bilo sledú od kake bolezni; ker pa tega ni bilo, se je g. Reisinger prijel za tuberkeljne v pljučah, ne vedé, da konji dobijo po mnogih boleznih tuberkeljne, ki ne znamenčka smrklja nimajo. Da ono žebe gosp. Krajnca, ki sem ga jaz oktobra meseca v Celji ogledal, ni nobenega znamenja smrkave bolezni imelo, sem dal zapisati v zapisnik mestne županije Celjske z dostavkom, da ubogo žebe mora za kako hudo bolezen zboleti, ako bo dolgo samotež zaprto stalo v mrzli šupi, in celó poginiti. In kar sem prerokoval, se je res zgodilo! Namesti tedaj, da se je gosp. Reisinger z zabavljicami oglasil v „Cillier Zeitg.“, katere kažejo nevednost in hudobijo, bolje bi bil storil, ako bi bil s prav debelim plajščem pokrtil svojo živinozdravniško „učenost“. — Zakaj pa g. Reisinger že mesece in mesece še družega g. Krajncevega konja v kontumacijl drži, to menda tudi le on sam vé in pa kake stare od moljev razglodane živinozdravske bukve.

P. Skale, učenik živinozdravstva.

— (Poziv!) Avstrijsko patriotično pomočno društvo na Dunaji je vsled grozne vojske, ki se je vnela med Rusijo in Turčijo, izdalo oklic do ljudstva, naj na pomoč priteče ranjencem in nesrečnikom obeh vojskujočih se strank.

Prebivalci Kranjski!

Z enakim načelom človeškega sočutja in v isti namen se do Vas obrača podpisano društvo Ljubljanskih gospej, in ko ob enem mnogo cufanja (šarpije), obvez, platna in perila iz svojega društvenega zakladišča odpošlje, prosi Vas, da svoje milodare v denarjih, kateri se tudi v najmanjših zneskih hvaležno sprejmó, kolikor hitro morete, pošljete ali podpisani predstojnici, bivajoči na Turjaškem trgu hiš. št. 4 v drugem nadstropji, ali kateri spodaj imenovanih častitih gospej iz odbora, namreč:

- gosp. Sofiji grofici Auerspergovi, pred škofijo hiš. št. 7 v 2. nadstropju,
- „ Karolini Bleiweisovi pred škofijo hiš. št. 16 v 2. nadstropju,
- „ Flori Rudeževi, na starem trgu hiš. št. 16 v 1. nadstropju,
- „ Celestini Schifferjevi, na Turjaškem trgu hiš. št. 5 v 3. nadstropju,
- „ Mariji baronici Wurzbachovi na kongresnem trgu hiš. št. 15 v 2. nadstropji.

Darovi se bodo od tukaj po patriotičnem društvu Dunajskem nemudoma odpravili, kamor so namenjeni, in skupni znesek poslanih darov se bodo po časnikih naznanil.

Od odbora društva gospéj za ranjene in bolehe vojake.

V Ljubljani 15. januarija 1878.

Antonija baronica Codelli-Schmidburgova s. r., predstojnica.

— (Brenclj) X. letnika 1. šte. je prišel včeraj na svitlo. Razen mikavnega gradiva ima še dve veliki podobi, ki kažete Turka na kantu in žalost njegovih prijateljev zarad tega. Gotovo ga bodo vsi naročniki veseli.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — 10. dne t. m. je zbornica poslancev zopet začela svoje delovanje, — isti dan pa je začel tudi zborovati Oggerski zbor. Dunajska zbornica je pričela 12. dne t. m. razpravo pogodbenih zadev in sicer s dotično trgovsko postavo. — V početku te seje je minister pravosodja odgovoril na interpelacijo poslanca

Wörza in družnikov od 13. decembra l. l. gledé brošure „Lasser genannt Auersperg“, v kateri se ministerstvo obdolžuje sokrivnje pri zlorabi tako imenovanih „Cründungen“ ob času tako zvanega gospodarskega „procveta“. Minister je odgovoril, da predmet one brošure preiskuje državno pravdnštvo in da se bodo rezultati te preiskave izročili Dunajski deželni sodnji. Čudno je, kako se v tej stvari mlačno postopa, ko se je vendar vse hitreje in drakoniško postopalo z denarnimi zavodi na Českem le na neko hudobno denunciacijo.

Oggersko. — Opozicionalni Magjarski časniki ne kažejo zadovoljnosti, da je Andrassy odlikovan s „zlatim runom“, češ, da Magjarski narod ne odobruje njegove sedanje politike, ki je „ilirska politika.“ — Res, da Magjare čedalje bolj luna trka! — Pravda zoper dr. Miletiča obširne dimenzije jemlje; zaslišanih je bile mnogo prič; včeraj so se menda začeli govoriti državnega pravdnika in Miletičevega zagovornika. Podoba je, da je dr. Miletič prav nedolžen.

Hrvaško. — Kraljevi reskript na adresu deželnega odbora lanskega je zeló potrl srca vseh domoljubov, kajti on odklanja vse želje in prošnje, razodete v adresi deželnega zbora; zedinjenje Dalmacije s Hrvatsko ostane nerešeno, vprašanje o Reki odloženo, in kedaj se vojaška granica utelesi Hrvatski, tudi ni rečeno. Vsega tega so krivi Magjari, da Hrvatska ne postane trojedina kraljevina, kakor se na papirji imenuje.

Iz Rima. — Kralj Italijanski Viktor Emanuel je po štiridnevni bolezni za pljučnico, 58 let star, umrl. Malo pred smrtjo je papeža prosil odpuščenja in previden s sv. zakramenti za umirajoče 9. dne t. m. umrl. Še ta dan je bil njegov najstarejši, 34letni sin Humbert za kralja oklican. Viktor Emanuel bo jutri pokopan. Papež so dovolili, da se pogrebna svečanost sme vršiti v kateri koli cerkvi Rimski, izvzemši 4 cerkve, ki so po starodavnem običaji odločene za pogrebe papežev. Več ne pišemo o Viktor Emanuelu; naš dopisnik „iz Gorice“ ga je kratko pa dobro slikal, le to naj še omenimo, da minister notranjih oprav, Crispi, je v svoji okrožnici do prefektov deželi oklical, da je kralj previden s sv. zakramenti za umirajoče, umrl, češ, da bo to naznanilo na večino Italijanskega ljudstva dober vtisek naredilo. No, tedaj je ljudstvo Italijansko vendar še verno ostalo katolicizmu, ki ga vlada Italijanska tako hudo preganja!

Iz Rusko-Turškega bojišča. — Zmaga podi zmago na vseh stranéh. Turki povsod tekó. Komaj je padla Sofija, brž je general Gurko vjel 41 bataljonov Turkov, 8 baterij in veliko konjice. Skoro ob enem so vzeli Srbi trdnjavo Niš, kjer so dobili čez 200 kanon in 20.000 pušk ter zajeli vso posadko; po zeló krvavem boji posedli Kuršumlje. Črnogorcem pa se je podala trdnjava Bar. Tudi general Radecki je prišel s svojo vojno čez Balkan in prestrigel Sulejmanovi četi pot. Ker so Rusi med tem vzeli po vrsti Bazardčik, Ihtman, Mečko, Klissuro in druge kraje, je cesta od Niša do Filipopolja njihova, vse Turške dežele so odrezane od Carigrada. Tudi veliki knez Nikolaj je v nedeljo šel čez Balkan in bil v Gabrovem navdušeno sprejet. Generala Gurko in Radecki marširata proti Drenopolji, Sulejman-paša, sprevidivši, da ne more vstaviti ju in braniti Drenopolja, pobegnil je v Carigrad, isto tako je Muktar-paša popustil Erzerum, ki je popolnoma zapažen. Na kratko rečeno: čez mesec dni bodo Rusi v Carigradu, ako se ne sklene prej premirje. V tej največi sili so svetovali prijatelji Turčiji, naj sklene mir pod vsakimi pogoji, ktere jej stavi Rusija. Turčija je prosila Rusijo, naj se ustavi boj (naredi začasni mir); Rusija jej je rezodela pogoje, pod

katerimi bi premirje dovolila, al dokler sultanu ne preidejo smešne sanje „o celoti in neodvisnosti Turčije“, kar povdarja njegov najnovejši „hat“, ni misliti niti na mir niti na premirje. Rusija bode izvršila sveto svojo nalogo, Turčijo pa bode vendar pamet srečala, ako je res, da jej je Angleška vlada vedeti dala, da z orožjem ne misli pomočnica biti Turški armadi. Morda se bo to tudi zgodilo. — Turkoljubni časniki pritiskajo na občno mnenje, češ, da bo že iz „humanitete“ vstavila prelivanje krvi. Tem ljudem pa se smilijo le Turki, za drugo jim ni mar. Mi pa — kakor tudi naš dopisnik iz Rusije poroča — smo prepričani, da Rusija ne bo sklenila miru, dokler svojega cilja popolnoma ne doseže. Saj bo lahko mir diktirala v Carigradu, kakor so „No-

vice“ že o začetku vojske rekla, ker Turčija zdaj res nima nobene armade več.

Iz Carigrada je poročilo, da je Ruski odgovor na prošnjo za premirje bil ta, naj Turčija pošlje v Ruski glavni stan zavoljo posvetovanja o miru dva pooblaščenca, ki sta že tudi tje odšla. Drugo poročilo pa trdi, da ne bo nič s premirjem, ker so Ruski pogoji pretrdi.

Žitna cena

v Ljubljani 13. januarija 1878.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 59. — banaška 11 fl. 18. — turšice 6 fl. 80. soršice 6 fl. 80. — rži 6 fl. 40. — ječmena 5 fl. 63. — prosa 6 fl. 3. — ajde 6 fl. 34. — ovsa 3 fl. 25. — Krompir 3 fl. 5 kr. 100 kilogramov.

Gospodom trgovcem, obrtnikom in rudarjem na Kranjskem.

Častiti rojaki!

Že ta mesec imajo biti po vsej deželi dopolnilne volitve za kupčijsko in obrtnijsko zbornico Kranjsko, in sicer volijo trgovci letos 5 odbornikov, manjši obrtniki 3, veliki obrtniki 3 in rudarji 1 odbornika.

Dnevi volitve so odločeni sledeči:

Kupčijski ali trgovski oddelek in pa veliki obrtniki in rudarji volijo 30. januarija, manjši obrtniki ali rokodelci in mali kupci pa 31. januarija.

Vsak volilec sme voliti le za svoj stan, torej kupec le 5 kupcev, obrtnik (rokodelec) 3 obrtnike; z obrtniki volijo pa tudi mali kupci, če brez poviška in priklad vsaj po 4 gld. 20 kr. patenta plačujejo, njih pridobinski davek od kupčije pa ne znaša toliko, da bi s kupci volili.

Prejšnja leta je bila večina kupčijske zbornice narodna. Pri zadnjih volitvah pa so si naši nasprotniki vedeli pridobiti večino. In vendar ni vse eno, kdo da ima večino na svoji strani. Kupčijska zbornica je namreč jako važna naprava; ona pretresa kupčijske in obrtnijske zadeve in svoje želje na prid domačemu trgovstvu in obrtnijstvu razodeva vladi, ki jo v vseh takih zadevah tudi za svet poprašuje; ona razen tega voli tudi dva poslanca v deželni zbor Kranjski, od katerih je dostikrat odvisna večina deželnega zbora in odbora.

Prizadevati si moramo tedaj na vso moč, da si zopet pridobimo večino v kupčijski zbornici.

Ne bomo vam obširno razkladali, kako so nam naši nasprotniki izvili to večino; saj vam je to še vse v živem spominu; le toliko rečemo: *Varujte se, da se pri letošnjih volitvah enako ne bo godilo.*

Ljubljanski magistrat, na deželi pa c. k. okrajna glavarstva bodo vsakemu volilcu poslala glasovnico, katera je tudi izkaznica.

Na to glasovnico naj vsak zapiše imena in stanovalisče tistih mož, ktere on voli, in potem naj podpiše svoje ime. Kdor pa sam pisati ne zna, naj jo podkriža, ob enem pa naj jo podpišete dve priči, ki znate pisati; kdor je namesto njega pisal, naj se podpiše še s pristavkom „pisavec imena.“

Tako podpisana glasovnica in izkaznica pa se ne da uradnemu slugi, ki jo prinese, ali kakemu domačemu uradniku, ampak naj se zapečateni ali nezapečateni pošlje naravnost volitveni komisiji trgovske in obrtnijske zbornice v Ljubljano. Napisu naj se pa pristavi: „o volitvenih zadevah“, da ni treba mu poštnine plačati. Morejo se pa frankirana poslati tudi kakemu rodoljubu ali pa vredništvom „Novic“, „Slovenca“ ali „Slov. Naroda“ v Ljubljani, ki bodo za to skrbeli, da jih volitvena komisija dobi.

Vse glasovnice pa naj se odpošljejo o pravem času, da do določenega dne volitveni komisiji gotovo tudi v roke pridejo.

Dragi rojaki! Udeležite se, kakor prejšnja leta, vsi te volitve, in volite vsi enoglasno možé, ktere vam priporočamo:

Kupci, ki plačujete v Ljubljani 10 gld. 50 kr., na deželi pa po 8 gld. 40 kr. od svoje trgovine patenta na leto, na glasovnice zapišete samo ta-le imena:

Gosp. Janez Fabian, trgovec v Ljubljani. Gosp. Vaso Petričič, trgovec v Ljubljani.

„ Franjo Hren, trgovec v Ljubljani. „ Franc Souvan (mlajši), trgovec v Ljubljani.

Gosp. Ferdinand Sajovic, trgovec v Kranji.

Obrtniki vsi brez razločka, potem od malih kupcev tisti, ki zarad prenizkega davka s kupci ne morete voliti, pa od svoje kupčije plačujete vsaj 4 gld. 20 kr. patenta, pa zapišete samo sledeča imena:

Gosp. Janez Horak, obrtnik v Ljubljani. Gosp. Miha Pakič, obrtnik v Ljubljani.

Gosp. Anton Perme, obrtnik v Ljubljani.

V Ljubljani 15. januarja 1878.

Za narodni volilni odbor:

Dr. Janez Bleiweis.